

MĂRTURISIREA DE CREDINȚĂ A BISERICII CREȘTINE DUPĂ EVANGHELIE – UNIUNEA BISERICILOR CREȘTINE DUPĂ EVANGHELIE DIN ROMÂNIA

Revizuită: 27 – 28 martie 2008

I. Biblia

Noi credem și mărturisim că Biblia sau Sfânta Scriptură este Cuvântul lui Dumnezeu, inspirat plenar și verbal, care a fost scris de oameni călăuziți de Duhul Sfânt. Ea este adevărată, fără greșală sau adaos omenesc în forma originală, de aceea este demnă de toată încrederea fiind autoritatea spirituală supremă în toate domeniile vieții. Atât Vechiul Testament cât și Noul Testament - cele 66 de cărți canonice - sunt revelația specială a lui Dumnezeu (2 Tim. 3:16-17; 2 Petru 1:19-21), și s-a încheiat cu scrierea ultimei cărți biblice canonice. Orice adăugire sau omitere ulterioară este o intervenție omenească și subminează revelația Sfintei Scripturi (Exod 20:1; Deut. 4:2; 12:32; 29:1; Prov. 30:6; Ier. 36:1-2; Gal. 1:11-12; Apoc.22:18-19).

Noi credem și mărturisim că fiecare text biblic nu poate avea decât o singură interpretare, deși poate avea mai multe aplicații. Credinciosul are responsabilitatea să afle mesajul pe care l-a intenționat Duhul Sfânt prin autorul inițial. Înțelesul Sfintei Scripturi poate fi aflat printr-o studiere atentă a fiecărui pasaj biblic în parte folosind corect metodele de interpretare biblică (studiul lexical-gramatical, istoric și contextual), cu rugăciune și credință, prin iluminarea Duhului Sfânt (Ioan 7:17; 16:12-15; 1 Cor. 2:7-15; 1 Ioan 2:20).

II. Dumnezeu

Noi credem și mărturisim că există un singur Dumnezeu Veșnic, Viu, Adevărat (Deut. 6:4; Is.45:5-7; 1 Cor. 8:4); Spirit Infinit, Personal și Suveran, Creatorul, Susținătorul și Stăpânul Universului, având o slavă și sfințenie imposibil de redat deplin în cuvinte omenești.

Dumnezeu este demn de toată închinarea, încrederea și dragostea pentru că este desăvârșit în toate atributele Sale divine. Noi credem și mărturisim că Dumnezeul unic ființează în trei Persoane distincte dar de aceeași esență: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, co-egale și co-eterne, care lucrează într-un chip armonios la împlinirea planului Său veșnic (Ex. 20:2-3; Mat. 28:19; 2 Cor.13:14; Apoc. 4:11).

A. Dumnezeu Tatăl

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu Tatăl, prima Persoană a Dumnezeirii, poruncește și decretează toate lucrurile după voia și scopul Său (Psalm 145:8-9; 1 Cor. 8:6). Planul lui Dumnezeu Tatăl a fost stabilit "înainte de întemeierea lumii" și privește controlul suveran al lui Dumnezeu asupra tuturor domeniilor și evenimentelor (Gen. 2:18; Iov 14:5; Psalm 2; 33:6-11; Zaharia 14; Mat. 19:1-9; F. Ap. 17:26; Rom. 1:24-28; 8:28; Efes. 1:9-12; 3:11; 2 Tim.1:9; Tit 1 : 2).

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu Tatăl este Creatorul tuturor lucrurilor (Gen. 1 :1-31.; Efes.3:9). Ca Stăpân absolut și atotputernic al universului, Dumnezeu Tatăl este suveran în creație, providență și mântuire (Psalm 103:19; Rom. 11 :36). Caracterul Lui de Tată se manifestă atât în relația din cadrul Dumnezeirii cât și în cea cu umanitatea. Dumnezeu Tatăl este Creatorul tuturor oamenilor (F.Ap.17:24-28), dar stabilește o relație Tată – fiu (copil) doar cu cei născuți din nou prin credința în Isus Cristos (Ioan 1:9-12; Rom. 8:14; 2 Cor. 6:18).

Înainte de întemeierea lumii El a decretat lucrurile care trebuie să se împlinească spre lauda slavei Sale (Efes. 1 :11-12). Dumnezeu Tatăl susține, conduce și stăpânește toate lucrurile, evenimentele și ființele (1 Cron. 29:11-12); dar în suveranitatea Sa, Dumnezeu Tatăl nu este, pe deoparte, nici autorul și nici cel ce aprobă păcatul (Habacuc 1 :13; Ioan 8:38-47), iar pe de altă

parte nici nu trece cu vederea păcatele oamenilor: El judecă fără părtinire (1 Petru 1: 17). Dumnezeu mântuiește pe toți cei care vin la El prin Isus Cristos; El i-a ales înainte de întemeierea lumii și îi înfiază (Gal. 4:5; Evrei 12:5-9).

B. Dumnezeu Fiul

Noi credem și mărturisim că Isus Cristos, a doua Persoană a Dumnezeirii, are toate caracteristicile divine. El este consubstanțial, co-egal și co-etern cu Tatăl și Duhul Sfânt (Ioan 10:30;14:9).

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu Tatăl a creat universul prin Dumnezeu Fiul, Isus Cristos, prin care sunt și se țin toate lucrurile (Ioan 1 :3; Col. 1: 15-17; Evrei 1 :2).

Noi credem și mărturisim întruparea Lui umană prin nașterea supranaturală din fecioara Maria (Isaia 7:14; Mat. 1 :23, 25; Luca 1 :26-35) și viața Lui umană fără păcat (Evrei 4:15; 1 Petru 2.22).

Noi credem și mărturisim că Isus Cristos este pe deplin Dumnezeu și pe deplin om. Cele două naturi sunt unite într-o singură Persoană, fiecare dintre acestea rămânând distincte (Mica 5:2; Ioan 5:23; 14:9-10; Filip. 2:5-8; Col. 2:9).

Noi credem și mărturisim că, în întruparea Sa, Domnul Isus Cristos nu a încetat niciodată să fie Dumnezeu, deși a refuzat să se folosească de prerogativele și puterea Sa divină pentru a elimina suferința sau limitările condiției Sale umane (Filip. 2:5-8).

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus s-a întrupat pentru a-L revela pe Dumnezeu (Ioan 1:14, Evrei 1:2-3) și pentru a mântui lumea pierdută (Luca 19:10; Evrei: 5:9).

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus Cristos, prin jertfa Sa ispășitoare de pe crucea Golgotei, mântuiește pe cei care cred în El. Moartea Lui a fost voluntară, înlocuitoare, ispășitoare și răscumpărătoare (Isaia 53; Ioan 10:15; Rom. 3:24-25; 5:8; Evrei 9:28; 1 Petru 2 :24).

Noi credem și mărturisim că datorită eficienței depline a jertfei unice a Domnului Isus, păcătosul care crede că este născut din nou, eliberat de pedeapsa, povara, puterea și, în viitor, de prezența păcatului; el este declarat neprihănit, primește viața veșnică și înfierea în familia lui Dumnezeu (Rom. 3:25; 5:8-9; 2Cor. 5:14-15; 1 Petru 2:24; 3:18).

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus a murit, a fost îngropat și a înviat a treia zi după revelația făcută de Dumnezeu în Sânta Scriptură (1 Cor. 15:3-4).

Noi credem și mărturisim că, prin învierea literală, fizică, din morți a Domnului Isus Cristos, Dumnezeu a confirmat dumnezeirea Fiului Său și a dat dovada că a acceptat lucrarea răscumpărătoare a lui Cristos la cruce. Învierea în trup a Domnului Isus este, de asemenea, garanția viitoarei învieri în trup a credincioșilor (Ioan 5:26-29; 14:19; Rom. 1:4; 4:25; 6:5-10; 1 Cor. 15:20,23). Acum El este înălțat la dreapta Tatălui unde mijlocește pentru noi ca Avocat (Apărător) și Mare Preot (Mat. 28:6; Luca 24:38-39; F. Ap. 2:30-31; Rom. 4:25; 8:34; Evrei 7:25; 9:24; 1 Ioan 2:1).

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus Cristos va reveni în văzduh pentru Biserică, Trupul Său, ca s-o răpească (să o ia cu Sine), după care va reveni pentru a stabili pe pământ Împărăția de o mie de ani (F. Ap. 1:9-11; 1 Tes. 4:13-18; Apoc. 20).

Noi credem și mărturisim că Isus Cristos este Cel prin care Dumnezeu va judeca pe toți oamenii (Ioan 5:22-23):

- a. Pe credincioșii din Biserică, după răpire - pentru răsplătire (1 Cor. 3:10-15; 2 Cor. 5:10);
- b. Pe cei rămași în viață pe pământ după răpire - la revenirea Sa glorioasă (Mat. 25:31-46);
- c. Pe cei care nu au fost găsiți scriși în Cartea vieții - la Tronul cel mare și alb (Apoc. 20:11-15).

Ca Singurul Mijlocitor între Dumnezeu și om (1 Tim. 2:5), Cap al Bisericii (Etes. 1 :22; 5:23; Col. 1 :18) și Împărat universal care va domni (Isaia 9:6; Luca 1:31-33), Domnul Isus

Cristos este Judecătorul cel Mare care va osândi pe toți care nu au crezut în El și nu L-au acceptat ca Mântuitor și Domn (Mat. 25:14-46; F. Ap. 17:30-31).

C. Dumnezeu Duhul Sfânt

Noi credem și mărturisim că Duhul Sfânt este cea de-a treia Persoană a Dumnezeirii, consubstanțială, co-egală și co-eternă cu Dumnezeu Tatăl și Dumnezeu Fiul (Ier. 31:31-34; Mat. 18:19; F. Ap. 5:3-4; 28:25-26; 1 Cor. 12:4-6; 2 Cor. 13:14; Evrei 10:15-17). Duhul Sfânt are toate atributele personalității și divinității, incluzând rațiune (1 Cor. 2:10-13), sentiment (Efes. 4:30), voință (1 Cor. 12:11), eternitate (Evrei 9:14), atotprezență (Psalm 139:7-10), atotștiință (Isaia 40:13-41), atotputere (Rom. 15: 13) și adevăr (Ioan 16: 13).

Noi recunoaștem acțiunea suverană a Duhului Sfânt în creație (Gen.1 :2), în întruparea Domnului Isus Cristos (Mat. 1: 18), în scrierea Cuvântului revelat al lui Dumnezeu (2 Petru 1 :20-21) și în lucrarea de mântuire (Ioan 3:5-7).

Noi credem și mărturisim că, în relația cu lumea păcătoasă, Duhul Sfânt limitează și restrânge răul, până când se va împlini planul lui Dumnezeu (2 Tes. 2:7). Noi credem și mărturisim că Duhul Sfânt convinge lumea în ceea ce privește păcatul, neprihănirea și judecata (Ioan 16:7-9; F. Ap. 1:5; 2:4; Rom. 8:39; 2 Cor. 3:18; Efes. 2:22).

Noi credem și mărturisim că lucrarea Duhului Sfânt față de cei ce au crezut în Domnul Isus este de a-i transforma pe credincioși prin nașterea din nou (regenerare) în asemănarea chipului Domnului Isus Cristos. Duhul Sfânt botează pe toți cei ce cred, în Trupul Lui Cristos – Biserica, în momentul întoarcerii lor la Dumnezeu, și îi pecetluiește (Ioan 16:8; 1Cor. 12:13). Tot El învață, muștră, călăuzește, sfințește, ajută pe credincios și-l îmbracă cu putere în vederea trăirii creștine și pentru predicarea și mărturisirea adevărului Evangheliei (Ioan 16:13; Rom., 8:9; 2 Cor. 3:6; Efes. 1:13; 5:18; 2 Petru 1:19-21; 1 Ioan 2:20,27).

Noi credem și mărturisim că Duhul Sfânt locuiește permanent în credincios (Ioan 14:16; 1Cor. 6: 19), pe care îl umple (Efeseni 5:18) și în care produce roada Sa (Gal. 5:22-23).

Noi credem și mărturisim că Duhul Sfânt dă daruri spirituale Bisericii nu pentru a Se autoglorifica sau pentru a preamări darurile în sine, ci pentru a aduce slavă lui Cristos prin mântuirea celor pierduți și prin zidirea spirituală a credincioșilor în credința Evangheliei (Ioan.16:13-14; Fp.Ap. 1 :8; 1 Cor. 12:4-11; 2 Cor. 3:18).

Noi credem și mărturisim că Duhul Sfânt este suveran în felul în care dă daruri spirituale pentru desăvârșirea sfinților. Vorbirea în limbi sau alt dar spiritual nu sunt caracteristici obligatorii ale vieții creștine (Rom. 12:3-8; 1Cor. 12:4-11; 13:8-10; 2 Cor. 12:12; Efes. 4:7-12; Evrei 2:1-4; 1 Petru 4:10-11).

III. Omul

Noi credem și mărturisim că omul a fost creat de Dumnezeu nemijlocit și de la început după chipul, după asemănarea Sa. El a fost creat un suflet viu, fără păcat, cu rațiune, sentiment, voință și responsabil înaintea lui Dumnezeu (Gen. 2:6; 15:25; Iacov 3:9).

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu l-a creat pe om ca să-I aducă slavă, să aibă părtașie cu El, să trăiască o viață după voia lui Dumnezeu în ascultare deplină de El și să fie administrator peste lucrarea lui Dumnezeu (Isaia 43:7; Col. 1:16; Apoc. 4:11).

A. Căderea omului în păcat

Noi credem și mărturisim că, în urma păcatului neascultării comis de Adam încălcând Cuvântul lui Dumnezeu, omul și-a pierdut starea de nevinovăție și statutul de administrator deplin al lucrării lui Dumnezeu, a căzut sub blestemul morții spirituale și fizice – despărțit de Dumnezeu – devenind corupt, total depravat în structura sa spirituală și morală și incapabil să aleagă sau să facă ceea ce este plăcut înaintea lui Dumnezeu, dacă nu intervine harul divin (Gen. 3:1-19).

Noi credem și mărturisim că, în sine însuși, omul nu are puterea de a se mântui singur: el este pierdut pentru totdeauna. Omul nu-l va căuta niciodată din propria inițiativă pe Dumnezeu (Rom. 3:11). El este rob al păcatului (Rom. 6:17); împlinirea voii lui Dumnezeu este pentru el o nebulie (1 Cor. 1:18; 2:14); inima lui este nespus de înșelătoare și de deznădăjduit de rea (Ier. 17:9), îndreptată numai spre rău (Gen. 6:5).

Singurul Om, Omul Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, întrupat și născut din fecioara Maria însărcinată de la Duhul Sfânt, nu a moștenit natura adamică păcătoasă, dar a preluat păcatul întregii omeniri în trupul Său pe cruce când a fost răstignit (Ioan 1:29; 1 Cor.15:3; 2 Cor. 5:21).

Noi credem și mărturisim că toți oamenii, ca sămânță au fost în Adam, de aceea natura adamică coruptă de păcat a fost transmisă tuturor oamenilor, în fiecare generație. Singurul care a făcut excepție a fost Domnul Isus Cristos care s-a născut fără păcat (Evr. 4:15; 7:26). Din cauza originii adamice, toți oamenii sunt păcătoși prin natură, prin alegere și prin declarație divină (Psalm 14: 1-3; Ier.17:9; Rom. 3:9-18,23; 5:10-12). De aceea omul nu se poate mântui singur, ci numai prin actul suveran al lui Dumnezeu al răscumpărării prin credința în jertfa ispășitoare a Domnului Isus Cristos (Ioan 6:44; F. Ap. 13:48; Efes. 2:1-9; 1 Tim. 2:13-14; 2 Tim. 2:25; 2 Petru 1:1; Ioan 1 :8).

B. Căsătoria

Noi credem și mărturisim că, în conformitate cu învățătura Sfintei Scripturi, căsătoria este unirea legitimă, liber consimțită între un bărbat și o femeie pentru întemeierea unei familii (Genesa 1:27-28; 2:18, 24).

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu a instituit căsătoria, de aceea omul care se căsătorește trebuie să intre în această relație cu hotărârea de a o păstra, apăra, dezvolta, și înfrumuseța pe toată perioada vieții. Pentru că relația din interiorul familiei trebuie să reprezinte relația dintre Cristos și Biserică, intenția lui Dumnezeu este ca familia să dănuie (Mat. 19:4-6).

Credinciosul trebuie să se căsătorească numai în Domnul (1 Cor.7:8-9, 39; 2 Cor.6:14-18). Credinciosul care se căsătorește cu un necredincios intră sub disciplina Bisericii.

C. Divorț și recăsătorire

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu urăște divorțul (Maleahi 2:16). Chiar dacă divorțul apare atât în Vechiul Testament cât și în Noul Testament (Deut.24:1-4; Matei 19:6; Marcu 10:9; 1 Cor. 7:15), divorțul încalcă scopul lui Dumnezeu cu privire la familie (Gen. 2:24).

Noi credem și mărturisim că cei văduvi se pot recăsători, dar numai în Domnul (1 Cor. 7:8-9, 39). În ceea ce-i privește pe cei divortați noi credem și mărturisim că:

a. Cei care au divorțat înainte de întoarcerea la Dumnezeu și rămân necăsătoriți pot participa la viața Bisericii, dar nu pot fi diaconi sau presbiteri.

Cei care au divorțat înainte de întoarcerea la Dumnezeu și se recăsătoresc credincioși, pot participa la viața Bisericii, dar nu pot participa la lucrarea de vestire publică.

b. Persoana care a intentat divorțul după momentul întoarcerii la Dumnezeu va fi exclusă din Biserică. Dacă divorțul a fost intentat de partener și credinciosul (care nu a dorit divorțul) rămâne necăsătorit el poate participa la viața bisercii, dar nu poate fi diacon sau presbiter.

Dacă credinciosul care nu a cerut divorțul se recăsătorește, el va fi pus sub disciplina Bisericii.

c. Dacă o persoană a divorțat și s-a recăsătorit înainte de întoarcerea la Dumnezeu, poate participa la viața Bisericii, dar nu poate fi diacon sau de presbiter.

D. Avortul, Homosexualitatea și Imoralitatea sexuală

Noi credem și mărturisim că viața începe în momentul concepției și nu acceptăm avortul (Psalm 139:13-16; Ieremia 1:1-5).

Noi credem și mărturisim că orice formă de homosexualitate este un păcat și o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Levitic 18:22; 20:13; Romani 1:26-32).

Noi credem și mărturisim că preacurvia și curvia, ca și orice relație sexuală incestuoasă sunt păcate și o urâciune înaintea lui Dumnezeu (Levitic 18:6-30; 1 Cor. 6:15-20; 1 Tes. 4:3-6; Evrei 13:4).

IV. Mântuirea

Noi credem și mărturisim că mântuirea este lucrarea suverană a lui Dumnezeu făcută prin jertfa de ispășire a Domnului Isus Cristos la cruce, oferită omului prin har, prin credință, nu prin fapte (Ioan 1:12; Efes. 1:7; 2:8-10; 1 Petru 1:18-19).

Noi credem și mărturisim, că mântuirea nu este un eveniment, ci un proces care are un moment inițial, cel al pocăinței păcătosului, când acesta a primit justicarea / îndreptățirea lui Dumnezeu (Rom. 1:17; 3:22; 10:10; Filip. 3:9), după care urmează două etape de durată: sfințirea care este un proces pe durata vieții pământești, și o etapă veșnică, glorificarea, care începe în momentul când credinciosul pleacă la Domnul (1 Cor. 15:51-52; Filip.2:12; 1 Tes. 4:13-18; 5:8; Evrei 1:14; 1 Petru 1:5).

A. Alegerea

Noi credem și mărturisim că alegerea este actul suveran al lui Dumnezeu prin care, înainte de întemeierea lumii, El a pus deoparte pe cei pe care i-a chemat, i-a regenerat, i-a mântuit și i-a sfințit (Rom. 8:28-30; Efes. 1:4-11; 2 Tes. 2:13; 2 Tim. 2:10; 1 Petru 1:1-2). Baza alegerii lui Dumnezeu este buna plăcere a voii Sale (Efes. 1:4-11; Rom. 9:6-23).

Invitația pentru mântuire este, însă adresată tuturor oamenilor.

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu nu a ales oameni pentru condamnare; ci numai pentru mântuire (Rom. 8:28-30; 9:6-23).

Noi credem și mărturisim că alegerea suverană a lui Dumnezeu nu elimină responsabilitatea credincioșilor de a evangheliza pe cei pierduți. Dimpotrivă, Dumnezeu a dat responsabilitatea credincioșilor să evanghelizeze, aceasta slujind la mântuirea celor ce cred în jertfa Domnului Isus și de mărturie împotriva celor ce-L resping pe Domnul Isus Cristos. Pentru a fi mântuit, omul are datoria de a crede în jertfa Domnului Isus Cristos. Dumnezeu a ales ca păcătoșii să fie mântuiți prin vestirea Evangheliei (Rom. 10:13-17). Domnul Isus a predicat Evanghelia (Mat. 4:23; 9:35) și le-a poruncit ucenicilor să facă la fel (Mat. 28:19-20).

B. Răscumpărarea

Noi credem și mărturisim că Dumnezeu îi răscumpără pe păcătoși printr-un act suveran, eliberându-i atât de robia păcatului cât și de consecințele lui veșnice, prin Domnul Isus care a plătit, prin sângele Său, pentru fărădelegile omului (Isaia 53:10; Luca 2:14; Gal. 1:4; Col. 1:19-20). Această dorință a lui Dumnezeu de a mântui pe păcătoși printr-o jertfă ispășitoare își găsește originea în dragostea și dreptatea lui Dumnezeu. Dreptatea lui Dumnezeu cerea ca cel care a păcătuit să fie pedepsit cu moartea, iar dragostea lui Dumnezeu a pregătit un mijloc de a salva pe păcătoși (Rom. 6:23).

Noi credem și mărturisim că jertfa de ispășire a Domnului Isus este singura cale de mântuire a omului păcătos, care nu se poate răscumpăra singur (Psalm 49:7-8; Ioan 14:6; F. Ap. 4:12; Gal. 3:21; 1 Petru 1:18-19).

Noi credem și mărturisim că răscumpărarea a fost făcută ca o jertfă adusă lui Dumnezeu pentru împăcarea păcătosului cu El. Omul păcătos a ofensat pe Dumnezeu și a devenit obiectul mâniei judiciare divine. Prin ispășirea păcatelor de către Fiul Său, atât dreptatea cât și sfințenia lui Dumnezeu au fost satisfăcute. Ispășirea, deși universală în scop și rezultate, nu are efect decât asupra celor care au acceptat jertfa Domnului Isus Cristos ca unic mijloc de mântuire (Mat. 1:21;

20:28; Ioan 6:37-39,44,65; 10:14-15; 17:2-3,9,24; Efes. 1:3-11). Lucrarea pe cruce a Domnului Isus nu l-a făcut pe om capabil de a fi mântuit, ci l-a mântuit (F. Ap. 20:28; Rom. 5:9-10,18-19). Chiar dacă această lucrare se aplică mai târziu în viața oamenilor, ei sunt mântuiți pe baza sângelui vărsat de Domnul Isus la cruce, lucrarea ispășitoare fiind încheiată.

C. Îndreptățirea sau Neprihănirea/Justificarea

Noi credem și mărturisim că îndreptățirea este un act al lui Dumnezeu (Rom. 8:33) prin care declară în mod legal ca fiind neprihănit pe păcătosul care, prin credința în jertfa Domnului Isus, se pocăiește de păcatele lui (Isaia 55:6-7; Luca 13:3; F. Ap. 2:38; 3:19; 11:18; Rom. 2:4; 2 Cor. 7:10) și măturisește că Isus Cristos este Mântuitor și Domn (Rom. 10:9-10; 1 Cor. 12:3; 2 Cor. 4:5; Filip. 2:11). Această neprihănire nu apare ca urmare a efortului omului sau a virtuților lui (Rom. 3:20; 4:6), ci este urmare a faptului că Domnul Isus Cristos a luat păcatele noastre asupra Sa și ne-a dăruit în schimb neprihănirea Lui (Col. 2:14; 1 Petru 2:24; 1 Cor. 1:30; 2 Cor. 5:21). În felul acesta, Dumnezeu care este neprihănit, socotește totuși neprihănit pe cel ce crede în Isus (Rom. 3:26).

D. Nașterea din nou / Regenerarea

Noi credem și mărturisim că nașterea din nou (regenerarea spirituală) este lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt prin care îi sunt date omului o viață și o natură nouă (Ioan 3:3-7; Tit 3:5; 2 Petru 1:3-4). Aceasta se face numai prin puterea Duhului Sfânt prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu (Ioan 5:24; Romani 10:13-17) pe care păcătosul îl aude, îl primește și față de care răspunde pozitiv. Nașterea din nou se manifestă prin fapte ale pocăinței care se văd într-o atitudine și o comportare neprihănită.

Faptele bune sunt un rezultat al nașterii din nou (Matei 7:16-20; 1 Cor. 6:19-20; Efes. 2:10), prin lucrarea Duhului Sfânt, când credinciosul se supune Domnului Isus și ascultă de Cuvântul lui Dumnezeu (Efes. 5:17-21; Filip. 2:12; Col. 3:16; 2 Petru 1:4-10). Această ascultare îl face pe credincios tot mai asemănător cu Domnul Isus Cristos (2 Cor. 3:18). Asemănarea va fi deplină în momentul gloriei credinciosului la revenirea lui Cristos (Rom. 8:17; 2 Petru 1:4; 1 Ioan 3:23).

E. Sfințenia și sfințirea

Noi credem și mărturisim că fiecare credincios este sfințit (pus deoparte) pentru Dumnezeu în urma îndreptățirii în Cristos. În felul acesta credinciosul este declarat sfânt și văzut ca fiind sfânt.

Sfințenia este pozițională și instantanee și nu trebuie confundată cu sfințirea progresivă. Ea are de a face cu poziția credinciosului, nu cu umblarea lui creștină (F. Ap. 20:32; 1 Cor. 1:2,30; 6:11; 2 Tes. 2:13; Evrei 2:11; 3:1; 10:10, 14; 13:12; 1 Petru 1:2).

De asemenea, noi credem și mărturisim că în viața credinciosului, Duhul Sfânt lucrează sfințirea progresivă prin care credinciosul este adus, prin ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu, într-o stare după voia lui Dumnezeu. Credinciosul trăiește, astfel, o viață de sfințenie în creștere, ceea ce duce la asemănarea sa tot mai mare cu Domnul Isus Cristos (Ioan 17:17, 19; Rom. 6:122; 8:29; 2 Cor. 3:18; 1 Tes. 4:3-4; 5:23).

Din cauza aceasta, noi credem și mărturisim că în viața credinciosului este o luptă spirituală zilnică între ființa cea nouă în Cristos și firea (carnea), dar natura cea nouă poate câștiga pentru că în credincios locuiește Duhul Sfânt. Lupta aceasta a sfințirii va continua toată viața credinciosului. Cât vom trăi, nu vom putea spune ca am eliminat orice posibilitate de a păcătui, dar putem spune că Duhul Sfânt ne ajută să biruim în lupta împotriva păcatului (Gal. 5:16-25; Efes. 4:22-24; Filip. 3:12; Col. 3:9-10; 1 Tes. 4:3; 1 Petru ;14-16; 1 Ioan 1:8-2:4; 1 Ioan 3:5-9).

Noi credem și mărturisim că cel credincios trebuie să nu se conformeze modului păcătos de viață al lumii din dragoste față de Domnul Isus Cristos (2 Tes. 1:11-12; Evrei 12:1-2) și trebuie să

demonstreze printr-o viață de ascultare și o creștere în sfințirea personală că este copil al lui Dumnezeu (Rom. 12:1-2; 2 Cor. 7:1; Evrei 12:14; Tit 2:11-14; 1 Ioan 3:1-10).

Noi credem și mărturisim că un credincios, pentru a trăi o viață sfântă, nu trebuie să se retragă din lume, pentru că aceasta este locul unde trebuie să-L slujească pe Dumnezeu (1 Cor. 5), ci să se împotrivescă și să osândească lucrările întunericului (Efes. 5).

Noi credem și mărturisim că sfințirea este un proces care are trei aspecte:

a. sfințenia pozițională – este actul veșnic al lui Dumnezeu bazat pe răscumpararea lui Cristos, care-l așează pe credincios într-o poziție de sfințenie în momentul când acesta crede în Isus Cristos ca Mântuitor și Domn. (Evr. 3:1; 10:10-14).

b. sfințirea progresivă – este procesul continuu în care credinciosul, iluminat de Duhul Sfânt, aplică Cuvântul lui Dumnezeu în viața de fiecare zi, și care duce la o biruință asupra păcatului și o creștere tot mai mare în asemănarea cu Cristos (Ioan 17:17; 1 Cor. 1 :30; 2 Cor. 3;18; Efes. 5:25-26; 1 Tes. 4:3-4; 5:23-34).

c. sfințenia finală – este starea de sfințenie desăvârșită, care are loc la moartea credinciosului, iar pentru credincioșii găsiți în viață, la revenirea Domnului Isus Cristos (Efes. 5:27; 1 Ioan 3:2; Iuda 24-25; Apoc. 22:11).

F. Siguranța mântuirii

Noi credem și mărturisim că cei care au crezut în jertfa Domnului Isus și-L au pe Fiul lui Dumnezeu în viața lor, sunt mântuiți și au viața veșnică. Toți cei ce sunt născuți din nou sunt păstrați și păziți de Dumnezeu Tatăl pentru Domnul Isus Cristos. (Ioan 10:28-29; Rom. 8:14 – 16, 35-39; Filip. 1:6; 1 Ioan 5:10-13; Iuda 1).

V. Biserica

A. Definirea și scopul Bisericii

Noi credem și mărturisim că toți cei care cred în Domnul Isus Cristos și Îl acceptă ca Mântuitor și Domn al lor personal formează Biserica, Trupul lui Cristos (1 Cor. 12:12-13), care este Mireasa lui Cristos (2 Cor. 11 :2; Efes. 5:23-32; Apoc.19:7-8), al cărei Cap este Cristos (Efes. 1 :22; 4;15; Col. 1 :18).

Noi credem și mărturisim că Biserica a luat ființă în ziua Cincizecimii (F. Ap. 2: 1-21, 38-47).

Noi credem și mărturisim că Biserica este un organism spiritual unic, creat de Dumnezeu din toți cei născuți din nou, din toate neamurile, din ziua Cincizecimii și până la răpirea ei. (Efes. 2:11-3:6).

Biserica este diferită de Israel (1 Cor. 10:32), și este o taină care a fost descoperită în epoca harului (Efes. 3:1-6; 5:32).

Noi credem și mărturisim că Biserica lui Cristos (Mat. 16:18) se manifestă prin Biserici locale care au aceleași atribuții ca și Biserica în ansamblul ei.

Noi credem și mărturisim că Biserica locală este comunitatea oamenilor născuți din nou de Duhul Sfânt prin credința în jertfa Domnului Isus Cristos, uniți și organizați sub o conducere spirituală pentru îndeplinirea unui întreg scop:

a. glorificarea lui Dumnezeu prin închinare (rugăciune, cântare, Masa Domnului, darnicie, ș.a.m.d.);

b. zidirea sufletească a credincioșilor prin echipare, învățătură și părtășie (Efes. 4:11-16;

c. evanghelizarea celor nemântuiți prin Cuvânt și fapte (1 Cor. 11: 18-20; Evrei 10:25).

B. Misiunea Bisericii

1. Glorificarea lui Dumnezeu prin închinare

Noi credem și mărturisim că scopul primordial al Bisericii este glorificarea lui Dumnezeu (Efes. 3:21). Biserica Îl glorifică pe Dumnezeu prin închinare, care este răspunsul activ adresat lui

Dumnezeu pentru tot ceea ce este și face El, și manifestat prin atitudine, acțiune, gânduri și cuvinte.

Biserica își exprimă închinarea prin: rugăciune, cântare, predicare, citirea Bibliei, slujire, Masa Domnului și dărnicie.

2. Zidirea / edificarea credincioșilor

Noi credem și mărturisim că zidirea / edificarea sfinților este lucrarea de creștere spre maturitate spirituală și se face prin credință, prin exercitarea darurilor spirituale (Efes. 4:13-16), prin învățătura din Cuvântul lui Dumnezeu (2 Tim. 2:2, 15; 3:16-17), prin părtășia frățească (F. Ap. 2:42; Evrei 10:25; 1Ioan 1:3), prin participarea la Masa Domnului (Luca 22:19; F. Ap. 2:38-42).

3. Evanghelizarea celor pierduți

Noi credem și mărturisim că evanghelizarea celor pierduți este una dintre cele mai importante porunci pe care a dat-o Domnul Isus Bisericii. Biserica are datoria de a vesti Evanghelia prin Cuvânt și faptă întregii lumi, începând cu cei din casele noastre (Mat. 28:19-20; F.Ap. 1:8; 2:42).

Noi credem și mărturisim că împărtășirea Evangheliei este lucrarea pe care trebuie s-o facă fiecare credincios, în public, sau de la om la om (1 Cor. 15:58; Efes. 2:10; 4:12; Apoc. 22:12).

C. Conducerea Bisericii

Noi credem și mărturisim că autoritatea unică și supremă a Bisericii este Cristos (1 Cor. 11:3; Efes. 1:22; Col. 1:18) și întreaga conducere a Bisericii, darurile spirituale, disciplina, ordinea și închinarea sunt rânduite de El în suveranitatea Sa și puse în practică prin intermediul slujitorilor Lui. Slujitorii spirituali pe care îi numește Biblia că au datoria de a conduce Biserica, și care sunt sub autoritatea Domnului Isus Cristos, sunt presbiterii (numiți în Sfânta Scriptură și episcopi, bătrâni sau păstori) (F. Ap. 20:28; Efes. 4:11) ajutați de diaconi (F. Ap. 6:1-6). Amândouă categoriile de slujitori trebuie să îndeplinească calificările biblice (1 Tim. 3:1-13; Tit 1 :5-9; 1Petru 5:1-5). Presbiterii și diaconii sunt recunoscuți de Biserica locală pe baza calificării și slujirii lor (1Tim. 3:1-13).

Noi credem și mărturisim că femeia poate sluji în Biserică în lucrarea de diaconie și de învățare a femeilor mai tinere (implicit a copiilor), dar fără să se ridice deasupra autorității bărbatului (presbiteri și soț) (1 Tim. 2:12; 3:11; Tit 2:3-5).

D. Darurile spirituale

Noi credem și mărturisim că Bisericii i s-au dat daruri spirituale cu scopul de a împlini revelația divină, de a confirma autenticitatea mesajului apostolic (2 Cor. 12:12; Evrei 2:3-4), și de a zidi spiritual pe credincioși (Rom. 12:6-8).

După ce canonul Noului Testament s-a încheiat, singurul test de autenticitate a mesajului din partea lui Dumnezeu rămâne Sfânta Scriptură; darurile spirituale nu mai au rolul de a împlini revelația divină.

Noi credem și mărturisim că darurile spirituale pot fi contrafăcute de Satan cu scopul de a-i înșela pe credincioși (1 Cor. 13:13-14:12; 2 Tes. 2:9-10; Apoc. 13:13-14)

Noi credem și mărturisim că darurile spirituale pot fi folosite în mod abuziv. De aceea, prioritatea supremă a credinciosului este relația personală cu Dătătorul darului, Dumnezeu, iar exercitarea darului spiritual se face în contextul dezvoltării caracterului creștin și a roadei Duhului Sfânt. Biserica trebuie să folosească darurile spirituale în concordanță cu învățătura Sfintei Scripturi (1 Cor.14:26-33).

Noi credem și mărturisim că darurile spirituale care ar trebui dezvoltate și înflăcărare în Biserică sunt darurile date pentru zidirea credincioșilor (Rom. 12:6-8; 1 Cor. 12:28-31; 14:1; Efeseni 4:11-16; 1 Petru 4:10-11).

Noi credem și mărturisim că fiecare membru al Bisericii a primit daruri spirituale pentru slujire, în împlinirea scopului Bisericii (Rom. 12:5-8; 1 Cor. 12:4-31; 1 Petru 4:10-11).

E. Actele de cult

Noi credem și mărturisim că bisericii locale i-au fost lăsate două acte de cult care îndeplinesc următoarele criterii:

a. au fost poruncite de Domnul Isus așa după cum sunt prezentate în Evangheliile,

b. au fost practicate de biserica primului secol, după cum sunt descrise în cartea Faptele Apostolilor și

c. au fost explicate din punct de vedere spiritual de apostoli, în Epistole.

Aceste două acte de cult sunt Botezul Nou-Testamental și Masa Domnului (Mat. 26:26-29; 28: 19-20; F. Ap. 2:28-42; Rom. 6:3-5).

1. Botezul creștin

Noi credem și mărturisim că Botezul Nou-Testamental este mărturia unui cuget curat (1 Petru 3:21) prin care cel credincios mărturisește personal și responsabil că a crezut în Domnul Isus Cel răstignit, îngropat dar și înviat și, prin credința în Cristos s-a făcut una cu El în moartea față de păcat și în învierea la o viață nouă (Rom. 6:1-11). Botezul este, de asemenea și un semn al părtășiei și identificării celui botezat cu Trupul vizibil al lui Cristos, biserica locala (F. Ap. 2:41-42; 1 Cor.12:13).

Botezul Nou-Testamental se face prin scufundare (F. Ap. 8:36-39).

Noi nu credem că botezul în apă poate mântui, pentru că mântuirea este numai lucrarea Atotputernicului Dumnezeu făcută la cruce prin Fiul Său Isus Cristos (Rom. 5:9-10) și dusă la îndeplinire prin puterea Duhului Sfânt în cel care a crezut (Tit 3:5).

2. Masa Domnului / Frângerea Pâinii

Noi credem și mărturisim că Masa Domnului este amintirea și vestirea morții și învierii Domnului Isus Cristos până când va reveni pentru ai Săi. Masa Domnului este un act solemn la care fiecare credincios trebuie să participe, după cercetarea de sine (1 Cor. 11:28-32).

Noi credem și mărturisim că, deși elementele de la Masa Domnului, pâinea și vinul, sunt numai simboluri ale trupului și sângelui Domnului Isus Cristos (și nu se transformă sau nu conțin trupul și sângele Domnului), luând din ele, mărturisim că avem părtășie cu Domnul Cristos cel înviat și suntem una cu credincioșii din Biserică. (1 Cor.10:16-17).

Luând parte la Masa Domnului în prima zi a săptămânii, adică duminica, ne amintim de învierea Domnului Isus Cristos (Mat. 28:1-7; Marcu 16:1-9; Luca 24:1-7; Ioan 20:1-23) și urmăm exemplul primilor creștini (F. Ap. 20:7; 1 Cor. 16:2).

F. Disciplina in Biserica

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus Cristos S-a dat pe Sine Însuși pentru Biserică "ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt, ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică slavită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană." (Efes. 5:26-27).

Noi credem și mărturisim că în biserica locală trebuie să existe sfințenie. Curățirea o face:

a. Dumnezeu Tatăl, în special prin mustrea divină (Ioan 15:2; 1 Cor. 11:32; Evrei 12:10).

b. Cel credincios în viața personală (1 Cor. 11 :28-31; 2 Cor. 7: 1; 1 Ioan 3:2).

c. Biserica locală prin disciplina în Biserică (Mat. 18:17).

Noi credem și mărturisim că punerea sub disciplină o face Comitetul de presbiteri pentru erezii, imoralitate, dezbinări și altele de felul acesta, dar și pentru lipsa îndelungată nemotivată din mijlocul frațietății (F. Ap. 5:11; Rom. 16:17; 1 Cor. 5:6-8,13; 2 Cor. 2:6; 2 Tes. 3:6, 14; Tit 3:10-11; Evrei 10:25; 2 Ioan 10).

Noi credem și mărturisim că între frați nu ar trebui să existe tensiuni și conflicte. Atunci când există conflicte între frați, noi credem că trebuie rezolvate în cadrul Bisericii, conform Sfintei Scripturi (Matei 5:23-26; 18:15-20; 1 Cor. 6:1-11).

G. Relația între Bisericile locale

Noi credem și mărturisim că Biserica locală este autonomă în relația cu alte Biserici locale. De asemenea noi credem și mărturisim că Bisericile Nou-Testamentale ar trebui să coopereze între ele pentru ajutorarea, păstrarea și propagarea credinței adevărate. (F. Ap. 8:14-17; 11:19-26,27-30; 15:1-31; 1 Cor. 16:1-3; 2 Cor. 8:1-15; Col. 4:16).

H. Relația Bisericii cu Statul

Noi credem și mărturisim că stăpânirea este rânduită de Dumnezeu pentru binele și ordinea societății umane. Creștinul își poate exercita drepturile cetățenești în conformitate cu propria sa conștiință. Creștinul trebuie să se roage pentru autorități, să le respecte și să li se supună. Ascultarea de autorități se face atâta vreme cât cerințele lor nu vin în contradicție cu Cuvântul lui Dumnezeu și cu voia Domnului Isus Cristos – Singurul Domn al conștiinței umane, Împăratul împăraților și Domnul domnilor (Exod 18:21-22; 2 Sam. 23:3; Dan. 3:17-18; Mat. 22:21; F. Ap. 4:19-20; 5:29; 23:5; Rom. 13:1-7).

VI. Îngerii

Noi credem și mărturisim că Îngerii sunt ființe spirituale create de Dumnezeu, de aceea nu trebuie să ne închinăm înaintea lor (Col. 1 :16; Ps. 148:2-5; Evrei 1 :14). Ei au fost creați ca să-L slujească pe Dumnezeu și să I se închine (Luca 2:9-14; Evrei 1 :6-7,14; 2:6-7; Apoc. 5:11-14; 19:10; 22:9).

Noi credem și mărturisim că îngerii sunt ființe personale (Luca 1 :26-37; Gen.19) și, deși sunt mai presus de oameni (Evr. 2:7), nu sunt creați după chipul și asemanarea lui Dumnezeu, ca omul, de aceea nu vor moșteni destinul glorios al omului, acela de a fi mântuiți de Cristos. La împlinirea vremurilor, oamenii mântuiți vor fi mai presus de îngeri (1 Cor. 6:3).

Noi credem și mărturisim că îngerii sunt ființe spirituale, care au inteligență dar nu sunt atotcunoscătoare, sunt puternice dar nu atotputernice și pot fi într-un singur loc o dată, nu sunt atotprezente (Mat. 8:16, 28-34; 9:32; 15:22; Marcu 1:24; 5:3-4; 9:22; Luca 10:17, 20; Ioan 10:21; F. Ap. 16:16; 1 Tim. 4:1).

Ei sunt creaturi morale, deoarece unii sunt sfinți (Matei 25:31; Marcu 8:38; Luca 1:26; Fapte 10:22), în timp ce alții au păcătuit, devenind demoni (Ioan 8:44; 1 Ioan 3:8-10).

A. Îngerii sfinți

Noi credem și mărturisim că îngerii care au rămas în ascultarea de Dumnezeu Îl slujesc și I se închină (Gen. 3:24; Exod 25:17-22; Ezechiel 1; Isaia 6:2-7).

Îngerii sunt organizați ierarhic, iar una din capetenile cele mai de seamă menționate de Biblie este Mihail (Daniel 10:13), numit și arhanghel (Iuda 9). Un alt înger proeminent este Gabriel, mesager special al lui Dumnezeu (Dan. 8:15-16; 9:21-27; Luca 1: 11-20, 26-27). Biblia menționează și alți îngeri sfinți: heruvimi și serafimi.

Noi credem și mărturisim că prima datorie a îngerilor este să-L slujească pe Dumnezeu și pe Domnul Isus Cristos (Mat. 2:13; 4:11; 25:31; 28:5-7; Marcu 16:6-7; Luca 1:26-38; 22:43; F. Ap. 1:10). Dumnezeu trimite îngerii Săi să îi slujesc pe credincioși: îi apără fizic (Psalm 34:7; 35:4-5; F. Ap. 5:19; 12:7-11; Apoc. 7:1-14); le asigură hrana (1 Regi 19:5-7); îi îmbărbătează (F. Ap. 23-25); îi direcționează (F. Ap. 8:26; 10:3, 22); îi duce la Domnul (Luca 16:22). Cu privire la cei necredincioși, îngerii au anunțat distrugerea iminentă a Sodomei (Gen. 19:12-13); au lovit pe Irod (F. Ap. 12:23); vor anunța revenirea pe nori a Domnului Isus și vor fi agenții judecăților lui Dumnezeu (1 Tes. 4:16; Apoc. 7:2; 14; 16:1).

B. Îngerii căzuți

Noi credem și mărturisim că Satan este un înger creat și autorul păcatului. El a căzut sub judecata lui Dumnezeu în urma răzvrătirii față de Creatorul său (Isaia 14:12-17; Ezechiel 28:11-19), când a atras în răzvrătirea sa o parte din îngeri (Mat. 25:41; Apoc. 12:1-14) și a adus păcatul în lume și în ființa umană, ispitind-o pe Eva (Gen. 3:1-15).

Noi credem și mărturisim că Satan este dușman declarat al lui Dumnezeu și al omului (Isaia 14:13-14; Mat. 4:1-11; Apoc. 12:9-10), dumnezeul veacului acestuia care a fost învins de Cristos prin moartea pe cruce și prin învierea Sa (Rom. 16:20). El și îngerii lui nu pot acționa decât în limitele voii permissive a lui Dumnezeu și vor fi pedepsiți veșnic în iazul de foc (Isaia 14:12-17; Ezechiel 28:11-19; Mat. 25:41; Apoc. 20: 10).

Noi credem și mărturisim că îngerii căzuți sunt organizați conform descrierii din Efeseni 6:12: căpetenii, domnii, stăpânitorii întinericului acestui veac, duhurile răutății.

Noi credem și mărturisim că îngerii căzuți domină pe cei necredincioși, pe care îi pot poseda, dar pot avea influență și asupra celor credincioși, fără a-i poseda (Luca 9:55).

VII. Lucrurile de la urmă/Esatologie

A. Moartea și starea intermediară

Noi credem și mărturisim că moartea fizică este despărțirea sufletului / spiritului de trup și nu înseamnă anihilarea persoanei sau pierderea conștiinței (Apoc. 6:9-11).

Credinciosul trece imediat în prezența lui Cristos (Luca 23:43; 2 Cor. 5:8; Filip. 1 :23) când se produce separarea sufletului de trup (Filip. 1 :21-24), separare care va dura, pentru cei răscumparați, până la Răpire (1 Tes. 4:13-17) când va avea loc învierea lor, iar trupurile de slava și sufletele celor credincioși se vor uni și vor fi în glorie pentru totdeauna cu Domnul (1 Cor. 15:35-44, 50-54; Filip. 3:21). Până atunci, sufletele celor răscumparați vor rămâne într-o stare de partășie fericită cu Domnul așteptând reintregirea ființei lor prin învierea trupurilor lor (2 Cor. 5:8).

Noi credem și mărturisim că toți oamenii vor învia în trup, cei mântuiți pentru viața veșnică (Ioan 6:39; Rom. 8:10-11,19-23; 2 Cor. 4:14), iar cei nemântuiți pentru pedeapsa veșnică (Dan. 12:2; Ioan 5:29; Apoc. 20:13-15).

Noi credem și mărturisim că sufelele celor care au murit nemântuiți sunt ținute în Locuința Morților în chinuri, până la a doua înviere (Luca 16:19-26; Apoc. 20:13-15) când sufletul se va uni cu trupul înviat (Ioan 5:28-29). Atunci ei se vor înfățișa în fața tronului mare și alb al judecării lui Dumnezeu (Apoc. 20:11-15) și vor fi aruncați în iad, iazul de foc (Mat. 25:41-46), unde vor sta veșnic într-un chin conștient, despărțiți de Dumnezeu (Dan. 12:2; Mat. 25:41-46; 2 Tes. 1:7-9).

B. Răpirea Bisericii

Noi credem și mărturisim că Domnul Isus Cristos va reveni să Își ia Biserica (Ioan 14:1-2; 1 Cor.15:51-53; 1 Tes. 4:15-5:1; Tit 2:13). Revenirea Lui va fi personală. Între Răpire și revenirea în slavă a Domnului cu sfinții Săi, în cer va avea loc răsplătirea credincioșilor în funcție de lucrarea pe care au făcut-o (1 Cor. 3:11-15; 2 Cor. 5:10).

C. Necazul cel Mare

Noi credem și mărturisim că, după ce Biserica va fi răpită (Ioan 14:1-3; 1 Tes. 4:13-18), judecata lui Dumnezeu va veni peste lumea necredincioasă (Ier. 30:7; Dan. 9:27; 12:1; 2 Tes. 2:7-12; Apoc. 16). Punctul culminant al acestei judecări va fi la revenirea în glorie a Domnului Isus Cristos pe pământ (Mat. 24:27-31; 25:31-46; 2 Tes. 2:7-12).

Noi credem și mărturisim că Necazul cel Mare va începe când Anticristul va semna legământul de protecție cu Israel și va dura șapte ani (Dan. 9:27). În această perioadă Anticristul va crea o aparentă unitate politică, economică și religioasă și va cere tuturor să i se închine, pretinzând locul lui Dumnezeu (Dan. 7:19-27; 9:24-27).

Noi credem și mărturisim că în perioada Necazului cel Mare treimea diabolică (Șarpele cel vechi / balaurul, Anticristul și prorocul mincinos) va avea controlul asupra întregului pământ și va atrage judecata lui Dumnezeu (Apoc. 13; 14).

Noi credem și mărturisim că a doua venire a lui Cristos la Armagedon va duce la încheierea Necazului cel Mare și finalizarea judecății lui Dumnezeu în această etapă (Apoc. 19:11-21).

D. A doua venire a Domnului Isus și Mileniul

Noi credem și mărturisim că, după cei șapte ani de necaz, Cristos va reveni într-un mod fizic, vizibil ca să se așeze pe scaunul de domnie al lui David (Mat. 25:31; Luca 1:31-33; F. Ap. 1:1011; 2:29-30) și să instaureze pe pământ Împărăția de o mie de ani (Mileniul) (Apoc. 20:1-7). În acest timp, sfinții din Vechiul Testament înviați vor domni împreună cu El peste Israel și celelalte neamuri ale pământului (Ezechiel 37:21-28; Dan. 7:17-22; Apoc.19:11-16). Această domnie va fi precedată de înlăturarea lui Anticrist și a proorocului mincinos, și legarea lui Satan pentru o mie de ani (Dan. 7:17-27; Apoc. 20:1-7).

Noi credem și mărturisim că Împărăția aceasta este împlinirea făgăduinței lui Dumnezeu față de Israel (Isaia 65:17-25; Ezechiel 37:21-28; Zaharia 8:1-17) prin care El promitea evreilor că vor primi înapoi țara pe care au pierdut-o în urma neascultării (Deut. 28:15-68; Ier. 31 :31-34; Ezechiel 36:22-32; Mat. 21 :43; Rom. 11 :1-16, 25-29).

Noi credem și mărturisim că această vreme de domnie a lui Cristos va fi caracterizată de armonie, dreptate, pace, neprihănire și viață lungă (Isaia 11; 65:17-25; Ezechiel 36:33-38), și se va încheia când Satan va fi dezlegat pentru puțină vreme (Apoc. 20:7).

E. Judecata celor nemântuiți

Noi credem și mărturisim că, după domnia de o mie de ani a Domnului Isus Cristos, Satan va fi dezlegat și va înșela popoarele pământului ca să se unească și să lupte împotriva sfinților și a Ierusalimului. În timpul acestei lupte armatele inamice poporului lui Dumnezeu vor fi distruse de foc din cer (Apoc. 20:9). După aceea, Satan va fi aruncat în iazul de foc (Mat. 25:41; Apoc.20:10), iar Cristos, care este Judecătorul omenirii (Ioan 5:22), va învia toți oamenii și-i va judeca la scaunul de domnie mare și alb.

Noi credem și mărturisim că învierea celor nemântuiți pentru judecată va fi o înviere în trup. După judecată (Rom. 14:10-13), ei vor fi aruncați în iazul de foc în care vor trăi conștient în pedeapsa veșnică (Mat. 25:41; Apoc. 20:11-15).

F. Veșnicia

Noi credem și mărturisim că, după împărăția de o mie de ani și judecata celor necredincioși (2 Tes. 1 :9; Apoc. 20:7-15), cei mântuiți vor intra în starea veșnică a slavei lui Dumnezeu. În timpul acesta pământul actual va fi distrus în întregime (2 Petru 3: 1 0) și înlocuit cu un pământ nou pe care vor locui numai neprihăniții (Efes. 5:5; Apoc. 20:15, 21-22). După aceea cetatea cerească va coborâ din cer (Apoc. 21 :2) și va fi locuința sfinților unde se vor bucura de părtășia veșnică cu Dumnezeu și unul cu celălalt (Ioan 17:3; Apoc. 21; 22). Domnul Isus Cristos, pentru că și-a îndeplinit lucrarea de Mântuitor, va da în mâinile Tatălui Împărăția (1 Cor. 15:24-28) și Sfânta Treime va domni veșnic în toate sferile existenței (1 Cor. 15:28).